

Nr 1.

Ankom till riksdagens kansli den 13 februari 1919 kl. 2 e. m.

*Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 1,
i anledning av väckt motion om avvägbringande av
utredning och förslag beträffande statsunderstöd åt
den svenska manskörsången.*

I en inom första kammaren väckt och till första kammarens första tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 35, hava herr Bergqvist m. fl. hemställt, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte låta utreda, huruvida och på vilka villkor understöd må kunna av statsmedel beredas den svenska manskörsången — länssångarförbunden — med uppgift att bland folket vidmakthålla intresset för manskörsång samt kärleken till sången, samt därefter till riksdagen inkomma med det förslag, vartill utredningen kan komma att föranleda. *Motionen.*

I avseende å motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Otvivelaktigt är det ur skilda synpunkter av stor betydelse, att god musik och sång göres lätt tillgänglig för en större allmänhet. Såsom av motionärerna erinras, ha ock statsmakterna visat sig behjärta detta. År 1912 och sedermera varje år har riksdagen anvisat medel för understödjande av vissa föreningar i landsorten, som *Utskottet.*

utöva instrumental musik, och år 1918 hos Kungl. Maj:t gjort framställning om åvägabringande av utredning rörande statsunderstöd åt s. k. hembygdskörer.

Jämväl nu förevarande motion ifrågasätter understöd av statsmedel för främjande av sångkonstens odling ute bland folket. Till syftemålet är således motionärernas ifrågavarande förslag överensstämmande med riksdagens berörda framställning, men avser en utvidgning av densamma.

Den svenska kvartettsången torde med samma rätt som hembygdskörerna kunna påräkna statsmakternas bevägenhet och stöd. Målet för dessa båda sångarrörelser är i stort sett detsamma. Båda äro de ägnade att väcka och främja idealism och sund livsglädje, att motverka nöjen av mindre god art och att samla män från skilda klasser kring gemensamma uppgifter och mål. Förverkligandet av motionärernas önskemål skulle innebära, att nya frivilliga krafter, verkande i sådan riktning, komme att insättas.

Utskottet giver fördenskull nu förevarande motion sin anslutning och får alltså i likhet med motionärerna förorda, att understöd av statsmedel i lämplig omfattning beredes den ifrågavarande sångarverksamheten.

Om statsbidrag kommer att för ändamålet anvisas, torde emellertid nödiga garantier böra skapas för att ett dylikt bidrag väl användes. Vissa betingelser böra därför uppställas för statsbidrags erhållande och jämväl kontroll över de statsunderstödda körernas verksamhet i någon form anordnas.

Utskottet vill till sist med hänsyn till det nära sambandet mellan nu förevarande motion och det i riksdagens ovannämnda framställning avhandlade ämne uttala önskvärldheten av att berörda båda frågor bliva föremål för utredning i ett sammanhang.

På grund av vad ovan anförts får utskottet hemställa,

att första kammaren måtte för sin del besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte låta utreda, huruvida och på vilka villkor understöd må kunna av statsmedel beredas den svenska manskörsången med uppgift att bland folket vidmakthålla intresset för manskörsång samt kärleken till sången, samt därefter

till riksdagen inkomma med det förslag, vartill
utredningen kan komma att föranleda.

Stockholm den 13 februari 1919.

På utskottets vägnar:

TH. BORELL.

Närvarande vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet: herrar
Borell, Bergman, Hulting, Malkolm Petterson, Schyller, Oscar Olsson och Lillienau.
